

5. V okviru petega tožbenega razloga trdi, da sta instituciji s tem, da nista napravili primerne prilagoditve za povišanje cene v zvezi z izpolnjevanjem meril direktive o obnovljivih virih, očitno napačno ugotovili dejansko stanje in kršili člena 3(2) in 3(3) temeljne uredbe, saj izvozne cene tožeče stranke niso bile objektivno primerjane s ciljno ceno industrije Unije. Poleg tega naj bi instituciji s tem, da nista napravili primerne prilagoditve za izpolnjevanje meril direktive o obnovljivih virih, tožečo stranko nelegitimno obravnavali drugače kot druge indonezijske proizvajalce.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdi, da sta instituciji kršili člen 3(7) temeljne uredbe in storili očitno napako pri presoji s tem, da sta ugotovili, da sistem dvojnega štetja ni prispeval k škodi, ki je nastala industriji Unije.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga trdi, da instituciji nista upoštevali informacij in argumentov, ki jih je tožeča stranka predložila med preiskavo. S tem nista zgolj kršili obveznost skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja, ker nista skrbno in nepristransko preučili vseh upoštevni dokazov, ki so jima bili predloženi, temveč tudi nista izpolnili obveznosti iz člena 20(5) temeljne uredbe in obveznosti obrazložitve iz člena 296 PDEU.

Tožba, vložena 21. februarja 2014 – Nizozemska proti Komisiji

(Zadeva T-126/14)

(2014/C 112/78)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: M. Bulterman in J. Langer)

Tožena stranka: Komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj člen 1 izpodbijanega sklepa in Prilogo k temu sklepu razglasi za nično v delu, v katerem se nanašata na obresti v višini 4 703 231,78 EUR, ki naj jih Nizozemska v zvezi z več terjatvami neupravičeno ne bi zaračunala za prepozno plačane dodatne pristojbine in nezakonito izplačane izvozne subvencije;
- podredno, naj člen 1 izpodbijanega sklepa in Prilogo k temu sklepu razglasi za nično v delu, v katerem se nanašata na obresti v višini 3 208 935,04 EUR, ki naj jih Nizozemska v zvezi z več terjatvami neupravičeno ne bi zaračunala za prepozno plačane dodatne pristojbine;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet tožbe je razglasitev delne ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije 2013/763/EU z dne 12. decembra 2013 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL L 338, str. 81)

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, saj naj izpodbijani sklep ne bi bil obrazložen smiselno in razumljivo.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 13(2) PEU, saj naj bi bil finančni popravek v zvezi z obrestmi naložen brez navedbe pravne podlage v pravu Unije, in/ali napačne uporabe načela enakovrednosti zaradi domneve, da je Nizozemska v času nastanka dejanskega stanja zaračunavala obresti na primerljive nacionalne terjatve.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela skrbnega ravnanja v povezavi s členom 8(2) Uredbe (EGS) št. 729/70 ⁽¹⁾ in členom 5(2) Uredbe (EGS) št. 595/91 ⁽²⁾, ker je bila odločitev o nepravilnih terjatvah sprejeta šele 16. oktobra 2006

⁽¹⁾ Uredbe Sveta (EGS) št. 729/70 z dne 21. aprila 1970 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 94, str. 13).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 595/91 z dne 4. marca 1991 o nepravilnostih in povračilu napačno izplačanih vsot v zvezi s financiranjem skupne kmetijske politike ter o ustanovitvi informacijskega sistema na tem področju in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 283/72 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 171).